

Geluidshinder Padelbanen

Proces

Voor de bouw van padelbanen is een omgevingsvergunning vereist. Als de uitbreiding van de tennisvereniging niet binnen het bestemmingsplan past, dan vindt een brede toetsing door de gemeente plaats. De gemeente beoordeelt of met de uitbreiding nog sprake is van een goed woon- en leefklimaat ter plaatse van de omwonenden. Hierbij moet de gemeente alle relevante ruimtelijke aspecten meenemen en beoordelen. Dus ook het aspect of de omwonenden niet te veel geluid- en lichthinder van de padelbanen ondervinden. De Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG) heeft indicatieve hinderafstanden tussen milieubelastende activiteiten en woningen vastgesteld. In de regel wordt aangenomen dat als aan de hinderafstand van de VNG wordt voldaan, er geen sprake kan zijn van (objectieve) hinder. De hinderafstanden van de VNG zijn indicatief en hebben geen wettelijke status. De omstandigheden en de ligging van een park ten opzichte van woningen, zijn per situatie verschillend. Gemeenten kunnen dan vanwege bijzondere omstandigheden, toch extra onderzoek verlangen. Geluidshinder is daarom een lokale (gemeentelijke) aangelegenheid en dus ook maatwerk. Gemeenten zijn verantwoordelijk voor de toetsing, het verstrekken van een vergunning en de handhaving.

Reactie op NSG conceptadvies

Wij herkennen ons niet in het conceptadvies van 200 meter tot woningen voor padel. Wij zijn hier ook pas recentelijk door de stichting van op de hoogte gesteld. Voor elke vergunningsaanvraag wordt er door de gemeente getoetst of er wordt voldaan aan de eisen van redelijke welstand. Ook kan er in bijzondere omstandigheden aanvullend onderzoek vereist worden. In de nieuwe omgevingswet (verwachte inwerkingtreding 2022) wordt gestreefd naar het bereiken en in stand houden van een veilige en gezonde fysieke leefomgeving en het centraal stellen van een goede omgevingskwaliteit. Binnen de bestaande en toekomstige regelgeving worden de juiste afwegingen verplicht gesteld, waarbij maatwerk mogelijk is en zelfs aanvullend onderzoek verplicht kan worden gesteld. Daarnaast bepalen diverse factoren het geluidsniveau en eventuele hinder op een locatie tegenover woningen. Elke omgeving en situatie is tenslotte uniek. Het gaat overigens niet alleen om verenigingen die uitbreiden, maar te denken valt aan woonwijken die uitbreiden terwijl er al banen liggen of in aanbouw zijn. Ook dit is weer een maatwerksituatie en kan een vereniging niet worden aangerekend. Op voorhand al uitgaan van 200 meter komt dus niet overeen met de vele praktijksituaties. Bovendien is in de rechtspraak vastgesteld dat de geluidsbelasting van padelbanen in zijn algemeenheid niet zodanig is, dat er sprake is van wezenlijk andere ruimtelijke gevolgen dan bij tennisbanen. Wel erkennen we dat maatwerk noodzakelijk kan zijn. Ten slotte willen we ervoor waken dat op basis van subjectieve 'ervaringen' er objectieve richtlijnen worden vastgesteld. Wij zien daarom op basis van voorgaande geen aanleiding om af te wijken van de indicatieve 50 meter regel. Overigens willen wij op geen enkele wijze situaties bagatelliseren waar nu hinder wordt ervaren. Dat is altijd vervelend.

De wetgeving en de richtlijn geven voor de vergunning verstrekker voldoende mogelijkheden binnen de maatwerkomsstandigheden om invulling te kunnen geven aan een goede omgevingskwaliteit. Uiteraard kan akoestisch onderzoek een belangrijk onderdeel uitmaken van de vergunningsaanvraag om daarmee omwonenden gerust te stellen of eventueel passende maatregelen voor te stellen. Met een huidige richtlijn van 50 meter naar een (voorstel) richtlijn van 200 meter is een premature en tegelijkertijd hele grote stap en doe je veel situaties en omstandigheden te kort.

Uiteraard gaan wij graag in gesprek met de stichting en andere partijen om een goede discussie te voeren over een veilig en gezonde fysieke leefomgeving.

Amstelveen, 28 oktober 2021